

Børnini eru skilagóð eingin ivi um tað

— men teimum og foreldrunum tørvar frítíðarheim har børnini hava møguleika at vera aftaná skúlatíð

Vit feroingar vilja flest allir hava «fótur undir egðið borð».

Soleiðis er eisini hjá okkum, sum búgva í Havnini í dag. Hóast nógv enn standa á biðlista at fáa grundstykki, og tørvurin so langt í frá er nøktaður enn, so eru, á teimum útstykkingum, sum eru lídnar, bygd nógv sethús seinnu árin.

Nógv av hesum sethúsum eru bygd av ungum familjum, familjum við børnum.

Soleiðis sum samfelag okkara er háttað, mugu tvær vanligar inntøkur til, um ein ynskir at byggja hús. Hóast eina av foreldrunum vildi verið heima hjá børnunum, so ber hetta ikki til. Fyri at fáa endarnar at røkka saman figgjarlaga, mugu bæði foreldrin arbeiða úti.

Hetta hevur sjálvsagt við sær, at ikki ber til at vera so nógv um børnini, sum ynskilipt er. Fáur man ivast í, at best er fyri børnini um annað av foreldrunum var heima um

dagin, soleiðis at børnini kunnu vaksa upp í egna tryggja umhvørvi sínum.

Nógv foreldur verða so státt noydd at lata børnini til onnur at ansa. Hóast ansingarmøguleikarnir í Havnini framvegis ikki eru teir bestu, so hómast tó góttar. Nýggir stovnar eru bygdir og dagrøktin verður vónandi eisini víðka enn meir. Einkil er at ivast í, at framhaldandi má arbeiðast fyri at fáa økt talið av ansingarplassum, soleiðis at tað ikki skal verða neyðugt at standa á biðlista í fleiri ár fyri at fáa plass fyri barni sínum.

Sum eg nevndi er bati á økjum tað snýr seg um yngri børnini, men mæst tykist sum um eldru børnini mangan eru gloymd burtur. Tá børn okkara fara at ganga í skúla broytist gerandisdagur teirra munandi. Frá at hava verið ansa allan dagin, hendur tað nú, at tey aftaná lokna skúlatíð skulu heim til eini tóms hús, tí foreldrin eru fram-

vegis noydd at arbeiða bæði. Børn eru aloftast skilagóð, men ikki er tað mennandi fyri tey, at vit ikki kunnu bjóða teimum aðrar umstøður enn at fara heim til eini tóms hús aftaná at dagliga skulagongdin er liðug.

Foreldrin hava eisini ampa av hesum. Ringu samvitskuni sleppur tú ikki undan og hvør veit um børnini ikki, hvussu skilagóð tey enn eru, ikki gera okkurt, ið tey ikki áttu tað eingin er at vegleiða teimum.

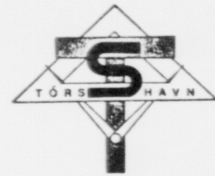
Fyri mær er eingin víi um, at frítíðarheim kundu loyst stóran part av hesum. Um børnini aftaná skúlatíð høvdu møguleika at fara okkurt tað har tey, saman við vaksnum hjálparfólki, høvdu møguleika at savnar um

okkurt mennandi frítíðaritriv ella kanska gjørt skúlatíng síni, vildi hetta hjálpt bæði børnum og foreldrum munandi.

Tá tosað verður um frítíðarheim, tykjast nógv at halda at vit, ið fegin vilja hava eitt slíkt, vilja hava bygda eina stóra glæstriborg. Men so er ikki. Ikki er neyðugt at byggja nýggj og stór hús til endamálið. Mangan tykjast smærri stovnar, har øll hava møguleika fyri at koma í samband við hvønn annan, at vera besta loysnin, og uttan iva ber til at nýta vanlig sethús til frítíðarheim. Møguleiki er kanska eisini fyri at nýta skúlan aftaná vanligu skúlatíð? Hetta er roynt aðrastaðir í Norðanlundum við góðum úrsliti.

Komandi býráð má viðgera spurningin um frítíðarheim í álvara og javnaðarflokkurin vil av fullum huga virka fyri, at stovnað verða smærri frítíðarheim ymsastaðni í býnum, frítíðarheim, ið kunnu nýtast av ungdomi og øðrum áhugaðum um kvöldið. Við sterkari javnaðarumboðan í býráðnum eru møguleikarnir fyri at hesi mál verða loyst skjótt.

Bente Kjær

Handverkaraeftirútbúgving í Træsmiðfakunum

Treytað av m.a. nóg stóran undirtøku verður hildið eftirútbúgvingarskeið fyri handverkarar í træsmiðfakunum

í viku 2/89 (9.—13. januar 1988)

Heiti: »Konstruktion av inn- og útveggjum«.

Skeiðið umfatar: Byggikrøv viðvikjandi ljóð-, hita/kulda- og brandbjálving. Vind-, dampetting og fuging, ymskar klædningsmøguleikar o.a.

Frálært verður í 40 timar (5 dagar).

Luttakaratal: Hægst 12.

Luttakargjald: kr. 600.

Tilmelding innan 16. desember 1988.

Fráboðan um luttøku og nærri frágreiðing (eisini um innivist hjá uttanbyggja fólki) v.m. fæst við at venda sær til skúlan á

tlf. 11957 lokal 25 mánað.-fríggjadag klokkan 8—12 og 14—16.

Tekniski skúlin í Tórshavn

Tórsgöta 21 — Postbox 239

FR-110 Tórshavn

Til Havnar vit fara...

Tað eru skjótt 100 ár farin, síðan J.P. Gregorussen yrkti visuna »Her nógv er at gera«, har hann var so spatskur um tey, sum fóru av landsbygd til Havnar og tóku upp nýggjar síðir og atburð.

Nú sum tá flyta fólk til Havnar, og kanska ræður sami hugburður nú sum tá: bygdin umboðar »tað góða livið«, í samljóði við náttúru og tað upprunliga, býurin stendur fyri røtloysi, síðloysi og vandunum.

Vit her norðanfyrir hava onga farna býarmentan at byggja á, og tað man vera ein grund til, at vit ikki hava viljað — ella dugað — at byggja ein bý, sum kundi vaksa uttan at renna seg í allar skeivleikar og ringu avleiðingar, sum Havnin er komin í: húsatrot, dyrt

byggjendi og byggibúgving, ov nógv ferðsla eftir ov trongum og í aðrar mátar óhóskandi ferðsluvegum.

Fleiri og fleiri fáa longri og longri veg frá húsom til arbeiðis, skúla, dagstovnar, til handils ella at gera ymisk onnur orindi.

Úrslitið er, at Havnin kanska er ein liviligur býur hjá teimum sterku og í allar mátar væl fyri, eisini figgjarlaga, sum hava ráð at binda seg til húsaþeypp, teimum sum kunnu keypa og koyra bil. Gongur tú í Havnar-gøtum, sær tað eisini út, sum búgva her mest yngri, sterk og rokmikil fólk. Hvar eru tey gomlu, tey røslubrekaðu og onnur ferðsluveik? Tey hætta sær neyvan út fyri dyr.

Í miðbýnum eru hús tikin niður, ofta fyrilitsleyst og í nógvum fornum uttan miðvísa ætlan. Hetta hevur verið roynt at bota aftur við at friðka býin við trøum og øðrum vøkstri, gongugøtu o.s.fr.

Men alt hetta hjálpir litid, so leingi ferðslutrýstid á miðbýin er so stórt sum tað er, og tað versnar í hvørjum. Tað er heldur ikki gott, at miðbýurin tømist fyri sethúsum, og at hús verða umgjørd til skrivstovur og onnur endamálið enn bústaðir. Ein grund til hetta er, at tað er so ófriðarligt og trongt, at fólk ikki trívast har. Hinvegin eru teir nýggjar býarpartarnir deydligir »sovíbyir«. Tað fremur ongan felagsskap. Um tey nýggju býlingshúsin kunnu hjálpa upp á tað, man vera ivasamt og í øllu

fórum avmarkað.

At broyta búsetingarmynstrið, at spjæða handlar og aðrar tænarar í Havn, so tað verður høgligari hjá øllum borgarum, verður ikki gjørt eftir einum degi. Eitt tað sum mest leikar á, er at royna at fáa frægari skil á ferðsluna, so at øll, eisini tey ferðsluveiku, kunnu kenna seg tryggari úti á veginum, annaðhvørt tey eru til gongu, í bili, á súkklu ella í koyristóli.

Elin Súsanna Jacobsen

Kunngerð

Valið til bygdarráðið og skúlanevndina í Vestmannahavnar Kommunu verður í kommunuhølundum, hósdagin 8. desember 1988. Valt verður frá kl. 10.00 til kl. 14.00 og frá kl. 16.00 til 20.00, og so leingi, sum veljarar mæta uttan steðg.

Veljarar, sum vegna sjúku ikki kunnu koma á valstaðið, ella sambært vallógini á annan hátt lúka treytirnar fyri at velja heima, kunnu boða kommunuskrivstovuni, tlf. nr. 24103, frá í seinasta lagi mikudagin 7. desember 1988, kl. 16.00.

Valkort eru send veljarunum í kommununi, men tann veljari, sum ikki hevur fingið valkort, ella sum hevur fingið valkort við villum í, eigur at venda sær til kommunuskrivstovuna, tlf. nr. 24103, í seinasta lagi mánaðagin 5. desember 1988.

Vestmannahavn, 1. desember 1988

Kommunuvalnevndin
Heðin Winther Olsen
formaður